

[Qvist Jørgensen]

er overhovedet ingen ironi i min stemme – skal vi politikere blande os i selve indholdet. Tværtimod må det være vores pligt at anlægge nogle rammer, sikre, at de er til stede, og sørge for, at de folk, der har forstand på tingene, udfylder de rammer.

Jeg synes, vi har et godt eksempel på utidig sammenblanding af forskellige roller, når man prøver at løse forskellige opgaver samtidig. Det tror jeg i hvert fald vi skal bestræbe os for at lade være med.

Tak til hr. Glønborg og flere for rosen, specielt angående de alkoholfrie miljøer. Jeg er ganske vist ikke helt sikker på, at hr. Glønborg har ret; jeg tror faktisk, det godt kan lade sig gøre uden de mange restriktioner.

Lad mig her til slut gentage, at vi naturligvis har noteret indvendingerne ned. Vi har fremsat et beslutningsforslag, vi vil se på, hvad der har været af positiv og negativ kritik, og på den baggrund forventer jeg, at vi kan nå frem til at fremsætte et beslutningsforslag, der på nogle punkter ligner det foreliggende.

Kirsten Lee (RV):

Jeg lægger ikke nogen form for ironi i hr. Qvist Jørgensens bemærkninger, og jeg ved udmærket, at hr. Qvist Jørgensens interesse for dette område er lige så stor som min egen. Det nærer jeg slet ikke nogen tvivl om.

Dette problem er så stort og alvorligt, at der er behov for en samlet politisk indsats, for et af problemerne er jo, hr. Qvist Jørgensen, at der ikke er nogen i dette land, der har givet nogen som helst anvisninger for, hvad dansk alkoholpolitik går ud på. Alle taler om information. Ja tak, men vi har ikke engang gidet definere, hvem denne information skal rettes mod, de målgrupper, der eventuelt kunne have glæde af information. Jeg tvivler på, at det er de velbærgede midt i 40'erne med det meget store forbrug.

Det er en af grundene til, at vi sætter vores lid til Det Alkoholpolitiske Forum. Vi vil følge kommissoriet meget nøje, og vi håber, at Det Alkoholpolitiske Forum tager nogle af de forslag op, som har været fremsat i Alkoholmisbrugsudvalgets betænkning. For det er nok vejen frem.

Men jeg havde et par spørgsmål, som jeg meget gerne vil have svar på. Det første var angå-

ende afgifterne. Hr. Qvist Jørgensen var jo inde på, at vi måske skulle lave afgifterne om på grund af det indre marked. Men hvem siger, at vi skal det? Hvem siger, at vi ikke kan opretholde det danske afgiftsniveau ud fra et sundhedspolitisk sigte? For det er jo det, der er sigtet, og jeg har forstået på hr. Qvist Jørgensen, at det også var Socialdemokratiets sigte med at opretholde afgifterne.

Nu vil jeg bare gerne vide, om Socialdemokratiet har frafaldet sin idé om at sænke alkoholafgifterne, som det tidligere har været foreslået. Hvis Socialdemokratiet frafalder den idé, vil vi i Det Radikale Venstre kun hilse det velkommen.

Jeg synes også, der er grund til at rose Socialdemokratiet for de fremskridt, der faktisk er sket omkring holdningen til alkoholpolitikken i de sidste 17 år, hvor jeg har fulgt det område tæt. I slutningen af 1970'erne havde Folketinget en debat, hvor fru Inge Fischer Møller sagde, at hun overhovedet ikke kunne se nogen grund til, at man diskuterede alkoholpolitik. Det var omtrent på samme tidspunkt, at Folketinget diskuterede burhønsenes problemer, og jeg må da sige, at alkoholpolitikken er langt væsentligere.

Og derfor glæder jeg mig, når jeg læser referatet fra 1986, hvor Det Radikale Venstres beslutningsforslag om en sammenhængende alkoholpolitik var til debat, og hvor hr. Qvist Jørgensen sagde, at han ikke mente, man skulle gøre noget særligt for arbejdsmarkedets parter, fordi der ikke var noget egentligt problem, ikke noget stort behov. Det er godt, at hr. Qvist Jørgensen nu i beslutningsforslaget påpeger, at det er vigtigt at inddrage arbejdsmarkedets parter.

Jeg anerkender, at problemet er dybt alvorligt, hr. Qvist Jørgensen. Vi anerkender vigtigheden af, at det bliver debatteret, men vi begræder, at det fremsættes på et tidspunkt, hvor det ikke kan blive realitetsbehandlet. Det er det, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg tror bestemt heller ikke, at nogen af os er uenige i, at alkohol er et problem og en pestilens for mange familier. Men jeg kan ikke lade være med at stille et spørgsmål til hr. Qvist Jørgensen, som siger, at Socialdemokraterne først har kunnet gøre noget, efter at Alkohol- og